

مشخصات روان‌سنجی نسخه ایرانی مقیاس تردید در انتخاب تخصص بالینی: یک مطالعه مقدماتی

آرش حدادگر*، علی‌رضا یوسفی، مسیح صبور، جورج ریچارد

چکیده

مقدمه: شناخت ریشه‌های تردید در انتخاب رشته تخصصی و برطرف کردن آن کمک می‌کند تا فرد بتواند انتخاب درستی انجام دهد. هدف این مطالعه تعیین مشخصات روان‌سنجی نسخه ایرانی مقیاس تردید در انتخاب تخصص بالینی به صورت تحت شبکه در بین دانشجویان یا دانش‌آموختگان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و همچنین تعیین نگرش شرکت‌کنندگان نسبت به پرسشنامه مزبور بود.

روش‌ها: در این مطالعه مقطعی، با استفاده از آزمون تردید در انتخاب تخصص ریچارد، سؤالات پرسشنامه ایرانی تردید در انتخاب تخصص بالینی تهیه شد. روایی صوری توسط کارشناسان آموزشی و روایی فرهنگی با کمک ترجمه و ترجمه معکوس مورد تایید قرار گرفت. سؤالات پرسشنامه پس از تکمیل نسخه تحت شبکه، مورد تحلیل عاملی قرار گرفت. نظرات افراد در مورد پرسشنامه (شفافیت سؤالات، جذابیت سایت، راحتی تکمیل پرسشنامه، تعداد سؤالات شخصی) پرسیده شد.

نتایج: پنجاه هشت نفر در مطالعه شرکت کردند. برای پایداری پرسشنامه عدد قابل قبولی $0/84$ به دست آمد. دو سؤال حذف و ۵ سؤال اصلاح شد. سؤالات در ۴ عامل (تردید کلی، تعویق تصمیم‌گیری، موانع تصمیم‌گیری و نامصمم بودن) جای گرفتند که عامل موانع تصمیم‌گیری مشابه نمونه آمریکایی بود. ضمناً کاربران از کیفیت پرسشنامه تحت شبکه رضایت داشتند و ۱۰۰ درصد تکمیل آن را مفید دانستند.

نتیجه‌گیری: اجرای پرسشنامه تحت شبکه تردید در انتخاب تخصص بالینی امکان‌پذیر است. تفاوت این مطالعه با نمونه آمریکایی، از نظر اختلاف فرهنگی، دشواری آزمون پذیرش دستیار در دو کشور و همچنین عدم دقت در برگرداندن سؤالات و کافی نبودن حجم نمونه قابل توجه است. با توجه به عدم وجود مشاوران شغلی در دانشگاه‌ها، راه‌اندازی یک سیستم اینترنتی راهنمایی شغلی، همراه با یک مشاور می‌تواند به دانشجویان پزشکی در انتخاب بهتر تخصص خود کمک کند.

واژه‌های کلیدی: تصمیم‌گیری شغلی، تردید شغلی، تخصص بالینی، مشاوره شغلی، تحلیل عاملی.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / پاییز و زمستان ۱۳۸۷؛ ۸(۲): ۲۲۹ تا ۲۳۷.

مقدمه

انتخاب شغل یکی از مهم‌ترین انتخاب‌های انسان در مسیر زندگی است. با توجه به اینکه ۸۱ درصد دانشجویان انتخاب شغل را یک دغدغه اساسی تلقی می‌کنند (۱)، لزوم توجه به این مسأله در دانشگاه‌ها، مخصوصاً در دنیای در حال تغییر کنونی، روشن می‌شود. در آمریکا حدود ۵۵ تا ۸۰ درصد دانشجویان پزشکی، رشته تخصصی منتخب خود را در طول تحصیل پزشکی عوض می‌کنند. حدود ۱۰ تا ۱۵ درصد دستیاران نیز تخصص خود را در آن کشور تغییر می‌دهند (۲). برای مثال، کسانی که در

* آدرس مکاتبه: دکتر آرش حدادگر، پزشکی و کارشناس ارشد آموزش پزشکی، دفتر استعدادهای درخشان، مرکز تحقیقات آموزش علوم پزشکی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، خیابان هزارجریب، اصفهان.

hadadgar@edc.mui.ac.ir

دکتر علی‌رضا یوسفی، دانشیار گروه آموزش پزشکی (aryousefy@edc.mui.ac.ir) و دکتر مسیح صبور، دانشیار گروه جراحی اعصاب دانشکده پزشکی (saboori@edc.mui.ac.ir) دانشگاه علوم پزشکی اصفهان؛ و دکتر جورج ریچارد رئیس پروژه careers in medicine انجمن دانشکده‌های پزشکی آمریکا (gichard@aamc.org).

این طرح با شماره ۳۸۷۱۳۸ در معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به ثبت رسیده و هزینه آن از طرف این معاونت پرداخت گردیده است.

این مقاله در تاریخ ۸۷/۷/۵ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۷/۱۲/۵ اصلاح شده و در تاریخ ۸۷/۱۲/۱۰ پذیرش گردیده است.